

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 8C/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814201052
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6814201052.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Miroslavou Kvetkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, sídlom Bratislava, Údernícka 5, zast. Tomáš Kušnir, s.r.o., IČO: 36 613 843, sídlom Bratislava, Údernícka 5 proti žalovanému: Y. T., B.. XX.XX.XXXX, O. X. T. Č.. XXX o zaplataenie 1.236,96 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 309,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3,45 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 309,24 Eur od 21.06.2011 do zaplataenia, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh žalobcu z a m i e t a .

III. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %.

IV. Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., IČO: 42 309 166, sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa č. 7 m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 04.02.2014 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplataenia 1.236,96 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok bola na neho postúpená pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. zo zmluvy o úvere č. 511843587, uzavretej zo žalovaným dňa 12.07.2006, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s.. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky, žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaný si zmluvné povinnosti nesplnil, úver nesplácal. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala 2.706,53 Eur. Žalobca sa žalobou domáha náhrady sumy 1.236,96 Eur, čo predstavuje 16 mesačných neuhradených splátok úveru za obdobie od 20.03.2010 do 20.06.2011, náhradu úrokov z omeškania z jednotlivých dlžných splátok do 20.06.2011, čo predstavuje sumu 69,25 € a ďalej od 21.06.2011 úroky z omeškania vo výške 9 % zo sumy 1.236,96 € do zaplataenia.

2. Súd vo veci pôvodne rozhodol rozsudkom č. k. 8C/77/2014-81 zo dňa 05.12.2014, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/120/2015-93 zo dňa 22.03.2016. Podľa odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu zmluvný vzťah strán je spotrebiteľským vzťahom, ktorý sa vždy riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nemôže sa riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako to potvrdzuje aj prijatá novela Občianskeho zákonníka v zmysle zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorá odstrániła nejednotnosť v rozhodovaní súdov v tom, že jednoznačne stanovila, že na všetky právne vzťah, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Potom

je v rozpore s takýmto ustanovením a neplatná uzavretá dohoda o voľbe Obchodného zákonníka medzi účastníkmi spotrebiteľského právneho vzťahu. Nakoľko zákon č. 102/2014 Z. z. neobsahuje prechodného ustanovenia, od svojej účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou. Platná právna úprava s účinnosťou 13.06.2014 jednoznačne stanovila, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva. Podľa tejto úpravy je treba pre zmluvy uzavreté spotrebiteľom, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Platí to aj v prípade absolútnych obchodov podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku upravená nie je, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné vzťahuje Občiansky zákonník. Potom zásadná zmena nastáva v dĺžke premlčacej doby, podľa Občianskeho zákonníka § 101 je všeobecná premlčacia doba trojročná, podľa Obchodného zákonníka § 397 je všeobecná premlčacia doba štvorročná. Zásadná zmena spočíva aj v tom, že v zmysle novely zákona č. 250/2007 Z. z. vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 v zmysle § 5b orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na premlčanie nároku.

3. Riadne a včas predvolaný žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil. Súd v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len CSP alebo Civilný sporový poriadok) pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

4. Súd po prečítaní žaloby a všetkých písomných vyjadrení vykonal dokazovanie prečítaním predložených listinných dôkazov - zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.07.2006, všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len všeobecné podmienky), zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012 s prílohami, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012, pokusu o zmier zo dňa 24.01.2014, oboznámením sa s celým obsahom spisu. Vykonal iných dôkazov nebolo navrhnuté. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 12.07.2006 uzatvoril žalovaný so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. 0511843587, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.319,39 Eur (100.000,- Sk) ako bezúčelový spotrebný úver, pričom žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 59 mesačných splátkach po 77,31 Eur (2.329,- Sk), splatných k 20. dňu mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2006 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.06.2011. Úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá vo výške 12% ročne ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru bol v zmluve dohodnutý na 66,39 € (2.000 Sk) a poplatok za správu úveru na 1,99 € (60,- Sk) mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve uvedená 15,23 %.

6. Ku dňu 13.12.2012 evidoval právny predchodca žalobcu neuhradenú časť úveru 2.706,53 Eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 1.970,57 Eur, z dlžných úrokov vo výške 78,47 Eur a z dlžných úrokov z omeškania vo výške 657,49 Eur.

7. Predmetná pohľadávka bola postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012, uzavretou medzi žalobcom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s.. Oznámením zo dňa 18.12.2012 oznámila Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanému postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere na žalobcu. Výzvou zo dňa 24.01.2014 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy zo zmluvy o úvere.

8. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 12.07.2006 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou

o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

11. Podľa § 4 ods. 4, 5, 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

12. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach.

13. Zmluvu, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky, posúdil súd ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len Občiansky zákonník), keďže ju právny predchodca žalobcu uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa (fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). Na základe tohto záveru musí mať zmluva náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, podlieha režimu ochrany spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, predovšetkým nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zmluva sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

14. Predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a Obchodným zákonníkom a súdom neboli v zmluve zistené žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali neplatnosť ustanovení, na základe ktorých sa žalobca domáha náhrady dlžnej sumy (splátok úveru). Žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti, úver riadne a včas nesplácal. Žalobca sa domáha náhrady splátok za obdobie od marca 2010 do júna 2011. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že tieto splátky neboli žalovaným uhradené. Predmetná pohľadávka bola postúpená na žalobcu, čím prešli na neho i všetky práva s ňou spojené. Žalobca má teda právo voči žalovanému na náhradu dlžných splátok úveru.

15. Súd skúmal, či právo žalobcu na uplatnené splátky úveru nie je premlčané, keďže podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení (ďalej len zákon na ochranu spotrebiteľa) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú

zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

16. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. V predmetnej veci bolo dohodnuté splácanie úveru v mesačných splátkach. Jednotlivé splátky predstavujú čiastkové plnenia, pri ktorých plynie premlčacia doba v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Premlčacia doba je všeobecná, trojročná. Žalobca podal žalobu na súde dňa 24.02.2014, teda k tomuto dátumu posledná nepremičaná splátka bola splátka splatná dňa 20.03.2011. Pokiaľ ide o neskoršie splátky (splatné 20.04.2011, 20.05.2011 a 20.06.2011), tie sa stali splatnými ešte neskôr, teda ani tieto v čase podania žaloby na súde neboli premlčané. Všetky skôr splatné uplatnené splátky sú premlčané, preto ich náhrada nemohla byť žalobcovi priznaná. To isté platí i ohľadne uplatnených úrokov z omeškania z jednotlivých splátok.

20. Vzhľadom na uvedené považuje súd žalobu za dôvodnú len v časti o zaplatenie 4 nepremičaných splátok, t. j. splátok za obdobie od marca 2011 do júna 2011, ktorých celková výška predstavuje sumu 309,24 €. Súd teda rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 309,24 € a vo zvyšnej časti (927,72 €) žalobu zamietol.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v platnom znení ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

23. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013 je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Keďže si žalovaný svoj dlh riadne a včas nesplnil, dostal sa do omeškania a žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania z nepremičaných splátok úveru v súlade s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka, teda vo výške určenej citovaným vykonávaním predpisom. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátok úveru do zaplatenia. Dátumy, od ktorých žiada žalobca úroky z omeškania boli určené správne. Základná úroková sadzba ECB v prvý deň omeškania splátky splatnej 20.03.2011 bola 1%, preto žalobcovi patria úroky z omeškania z tejto splátky vo výške 9 % ročne. Základná úroková sadzba ECB v prvé dni omeškania splátok za obdobie apríl 2011 až jún 2011 bola 1,25 %, preto žalobcovi patria úroky z omeškania z týchto splátok vo výške 9,25 % ročne. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo 9% ročne zo všetkých splátok, preto mu boli v tejto výške priznané. Úroky z omeškania z nepremičaných 4 dlžných splátok predstavujú ku dňu 20.06.2011 sumu 3,45 Eur. Vzhľadom na uvedené považuje súd žalobu za dôvodnú ohľadne úrokov z omeškania zo 4 priznaných splátok a zaviazal žalovaného na úhradu úrokov z omeškania vo výške 3,45 Eur a vo výške 9 % ročne zo sumy zo sumy 309,24 Eur od 21.06.2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech v prevažnej miere, priznal nárok na náhradu trov konania v pomernej časti. Žalobca bol úspešný v časti ohľadne náhrady sumy 309,24 Eur s príslušenstvom a žalovaný bol úspešný v časti ohľadne zaplattenia sumy 927,72 € Eur s príslušenstvom. Pomer úspechu strán je teda 75 : 25, čistý úspech žalovaného je v rozsahu 50 %. Nárok na náhradu trov konania preto patrí žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 50 %.

26. Pokiaľ ide o trovy konania odvolací súd uviedol, že hoci postup okresného súdu bol správny v tom, keď rozhodoval podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, teda vychádzal zo zásady úspechu účastníkov vo veci, nesprávny postup bol, keď zaviazal odporcu a vedľajšieho účastníka na náhradu trov spoločne a nerozdielne. Toto rozhodnutie nezodpovedá platnej úprave. Z platnej právnej úpravy vyplýva, že ak právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi konania (hlavnému), ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje, má právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu aj vedľajší účastník. Uvedené právo na náhradu trov konania účastníka a vedľajšieho účastníka však neznamená, že v konaní, keďže vystupujú na jednej sporovej strane, predstavujú zákonom upravené procesné spoločenstvo a že ich intenzita prepojenia so zreteľom na obsah ich hmotnoprávneho vzťahu, prípadne vzťahu k tretím osobám, je taká, že by v konečnom dôsledku účastníkovi a vedľajšiemu účastníkovi bolo možné prisudzovať trovy spoločne a nerozdielne. Vedľajšieho účastníka nemožno stotožňovať s účastníkom hlavným. Je treťou osobou, ktorá má právny záujem na víťazstve účastníka, ku ktorému sa pridružuje. Ostáva treťou osobou aj po vstupe do konania a má rovnaké práva a povinnosti (procesnej povahy) ako účastník, ku ktorému sa pridružuje, koná však len sám za seba, všetky svoje úkony vykonáva pod svojím vlastným menom. Vedľajší účastník je v konaní treťou osobou, ktorej súd v rozhodnutí vo veci samej nemôže priznať žiadne práva a ani ukladať povinnosti. Pretože v konaní má rovnaké práva a povinnosti (procesnej povahy) ako účastník konania, znamená to, pokiaľ ide o náklady konania, že mu v prípade víťazstva môže byť priznaná náhrada jeho nákladov a v prípade prehry môže byť zaviazaný k náhrade nákladov víťaznému účastníkovi. Vedľajší účastníctvo však nemá za následok spoločné a nerozdielne právo na priznanie trov konania (ani povinnosť s účastníkom platiť trovy konania úspešnému účastníkovi) a bez ohľadu na posúdenie u ich účasti v konaní. Vedľajší účastník sa nepodieľa na trovách úspešného účastníka (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane) a ani úspešný účastník sa nepodieľa na trovách úspešného vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo vedľajšiemu účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať účastníkovi).

27. V predmetnom konaní do 31.06.2016 vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z.. Od 01.07.2016 toto združenie v konaní v postavení vedľajšieho účastníka nevystupuje, keďže takýto inštitút Civilný sporový poriadok nepozná, v danej veci neboli ani splnené zákonné podmienky na to, aby toto združenie vystupovalo v inom postavení (žalovaný - spotrebiteľ ho nesplnomocnil na zastupovanie, ani nedal na súhlas na to, aby združenie vystupovalo v konaní ako osobitný subjekt). Napriek tomu, keďže v určitom štádiu konania Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. v konaní pôsobilo a robilo úkony v súlade s vtedy platným Občianskym súdnym poriadkom, má súd za to, že v prípade úplného alebo prevažného úspechu žalovaného, na strane ktorého združenie vystupovalo, má Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. nárok na náhradu trov konania a to v rovnakom rozsahu ako žalovaný vychádzajúc zo zásady úspechu strán vo veci. Uvedené súd vyvodzuje z toho, že podľa prechodných ustanovení Civilného sporového poriadku účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona, zostávajú zachované. Účinkom vstupu združenia do konania, ktorý ostáva zachovaný, nie je to, že môže ďalej v konaní vystupovať, pretože platná procesná norma neupravuje inštitút, pod ktorým by mohlo toto združenie za daných podmienok (bez súhlasu žalovaného) vystupovať. Účinkom vstupu združenia do konania, ktorý zostáva zachovaný, je ale právo združenia na náhradu trov konania, ktoré mu patrilo podľa doterajšej právnej úpravy. Združenie robilo v priebehu konania úkony, na ktoré ho oprávňoval Občiansky súdny poriadok s tým, že mu patrí náhrada trov konania, pričom pri právnej úprave, že účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované, zostáva tomuto subjektu zachované právo na náhradu trov v súvislosti so svojím pôsobením v konaní do 01.07.2016. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o trovách pôvodného vedľajšieho účastníka tak, že Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., IČO: 42 309 166 má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Revúca v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.